

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 519

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 iulie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
129.	2	134.	7
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014		— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2015 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015.....	
654.	2	659.	7
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2015 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015	
★			
130.	3	136.	8
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014		— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014	
655.	3	661.	8
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014	
★			
131.	4	138.	9
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014 și unele măsuri bugetare		— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015	
656.	4	663.	9
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014 și unele măsuri bugetare.....		— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015	
★			
132.	5	139.	10
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014		— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2015 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015	
657.	5	664.	10
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2015 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015	
★			
133.	6	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare		Decizia nr. 270 din 10 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală	11–13
658.	6	Decizia nr. 271 din 10 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală	13–15
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare.....		★	
★			
	6	Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 59/2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat
pe anul 2014**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59 din 30 septembrie 2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 1 octombrie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 7 iulie 2016.

Nr. 129.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2014
cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.

Nr. 654.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 60/2014 pentru rectificarea bugetului
asigurărilor sociale de stat pe anul 2014**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60 din 30 septembrie 2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 1 octombrie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 7 iulie 2016.

Nr. 130.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2014
pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat
pe anul 2014**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.

Nr. 655.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 74/2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat
pe anul 2014 și unele măsuri bugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74 din 3 decembrie 2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014 și unele măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 5 decembrie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 7 iulie 2016.

Nr. 131.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2014
cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014
și unele măsuri bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2014 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2014 și unele măsuri bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.

Nr. 656.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 75/2014 pentru rectificarea bugetului
asigurărilor sociale de stat pe anul 2014**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75 din 3 decembrie 2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 5 decembrie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 7 iulie 2016.

Nr. 132.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2014
pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat
pe anul 2014**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.

Nr. 657.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat
pe anul 2015 și unele măsuri bugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47 din 23 octombrie 2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare, cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 29 octombrie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 7 iulie 2016.

Nr. 133.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2015
cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015
și unele măsuri bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.

Nr. 658.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 48/2015 pentru rectificarea bugetului
asigurărilor sociale de stat pe anul 2015**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48 din 23 octombrie 2015 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 29 octombrie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 7 iulie 2016.

Nr. 134.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2015
privind rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat
pe anul 2015**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2015 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.

Nr. 659.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2014
pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat
pe anul 2014**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 10 din 31 iulie 2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014, adoptată în temeiul art. 1 pct. 1.2 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 august 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

București, 7 iulie 2016.
Nr. 136.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 10/2014 pentru rectificarea
bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2014 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.
Nr. 661.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2015
cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 20 din 28 iulie 2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015, cu modificările ulterioare, adoptată în temeiul art. 1 pct. I.1 din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 31 iulie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 7 iulie 2016.

Nr. 138.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 20/2015 cu privire la rectificarea
bugetului de stat pe anul 2015**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.

Nr. 663.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2015
pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat
pe anul 2015**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 21 din 28 iulie 2015 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015, adoptată în temeiul art. 1 pct. 1.2 din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 31 iulie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

București, 7 iulie 2016.

Nr. 139.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 21/2015 pentru rectificarea
bugetului asigurărilor sociale de stat
pe anul 2015**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2015 pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2016.

Nr. 664.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 270

din 10 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ficior în Dosarul nr. 5.202/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.135 D/2015.

2. La apelul nominal răspund părțile Mihai Dionisie, Nicolae Ghiță, Manuela Hagiopol și Ion Radu. Se constată lipsa celorlalte părți, procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente, care arată că lasă la latitudinea Curții Constituționale soluționarea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Se susține că autorul excepției de neconstituționalitate solicită modificarea dispozițiilor legale criticate. Se arată că, de altfel, soluția legislativă criticată este justificată de împrejurarea că orice nelămurire cu privire la o chestiune de fond poate fi clarificată cu ocazia soluționării căii de atac, persoana interesată dispunând de garanțiile procesuale necesare soluționării unor astfel de chestiuni, și că doar existența unor astfel de nelămuriri cu ocazia soluționării unei căi de atac poate determina recurgerea la formularea unor întrebări prealabile. Se susține, totodată, că soluția contrară ar conferi un aspect de inutilitate căilor de atac și activității instanțelor de control judiciar.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 3 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.202/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioan Ficior, într-o cauză având ca obiect stabilirea vinovăției inculpatului sub aspectul săvârșirii infracțiunii contra umanității, prevăzută la art. 439 alin. (1) lit. j) din Codul penal.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că sintagma „investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță” din cuprinsul prevederilor art. 475 din Codul de procedură penală încalcă dreptul la apărare.** Se susține că dreptul fundamental anterior referit trebuie asigurat, conform dispozițiilor art. 24 din Constituție, pe parcursul întregului proces penal și că, tot pe parcursul întregului proces penal, pot apărea chestiuni juridice neclare, care să necesite o dezlegare de către Înalta

Curte de Casație și Justiție. Se arată, astfel, că pentru asigurarea dreptului la apărare, chiar și instanța care judecă fondul cauzei penale ar trebui să poată solicita instanței supreme să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu unei chestiuni de drept de care depinde soluționarea fondului cauzei.

7. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală ar putea fi privite ca neconstituționale, în măsura în care restrâng posibilitatea de a fi adresate întrebări Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, încă din faza cercetării judecătorești. Se susține că, în caz contrar, textul criticat încalcă dreptul la apărare. Totodată, se arată că, chiar dacă apelul este o cale de atac devolutivă, există chestiuni de drept care necesită a fi lămurite încă din faza cercetării judecătorești, numai în acest fel fiind asigurat cu adevărat dublul grad de jurisdicție în materie penală, prevăzut la art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că scopul introducerii în legislația românească a instituției reglementate la art. 475—477 din Codul de procedură penală este acela al uniformizării practicii instanțelor de judecată la nivel național, prin interpretarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor dispoziții legale neclare susceptibile de aplicări diferite. În acest sens, având în vedere că legea procesual penală prevede o singură cale de atac ordinară, cea a apelului, a fost reglementată posibilitatea ca instanța de judecată investită cu soluționarea apelului, deci cu soluționarea în ultimă instanță a cauzei, să se adreseze Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța hotărâri prin care să dea rezolvări de principiu unor chestiuni de drept cu care este sesizată. Se arată, totodată, că textul criticat nu încalcă dreptul la apărare, întrucât nu înlătură posibilitatea suspectilor și a inculpaților de a se apăra ei înșiși sau de a fi reprezentați de avocați și de a dispune de timpul necesar pregătirii apărării.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că atribuția Înaltei Curți de Casație și Justiție de a pronunța hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are ca scop unificarea practicii judiciare, iar împrejurarea că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei astfel de hotărâri se poate face doar de către completul de judecată care soluționează cauza în ultimă instanță este justificată prin faptul că împotriva hotărârilor nedefinitive pot fi promovate căile de atac prevăzute de lege. Se mai arată că, în caz contrar, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unor hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ar fi de natură să afecteze celeritatea soluționării cauzelor penale. De asemenea, se susține că părțile au posibilitatea de

a-și formula apărările încă din etapele procesului penal premergătoare judecății și că prevederile art. 475 din Codul de procedură penală nu contravin dreptului la apărare prevăzut la art. 24 din Legea fundamentală.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”*.

14. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 24 referitor la dreptul la apărare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constituie un mecanism juridic ce are ca scop unificarea practicii judiciare. Alături de recursul în interesul legii, acesta are menirea de a asigura crearea unei jurisprudențe previzibile în vederea scurtării duratei procesului penal. Spre deosebire de hotărârile pronunțate în recursul în interesul legii, hotărârile preliminare sunt pronunțate înaintea soluționării definitive a cauzelor, pentru a evita situația imposibilității producerii efectelor acestor hotărâri asupra cauzelor penale soluționate definitiv. Prin urmare, prevederile art. 475—477¹ din Codul de procedură penală preîntâmpină apariția unei practici neunitare în interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești.

16. Astfel reglementată, procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu are valoarea unei căi de atac, ci valoarea unui incident procedural prin care se soluționează o problemă juridică apărută într-un proces în curs de desfășurare. De altfel, introducerea de către legiuitor a mențiunii *„în cursul judecății”* în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală denotă intenția acestuia de a exclude judecătorul de drepturi și libertăți și judecătorul de cameră preliminară din sfera titularilor cererii referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile.

17. Condițiile pentru promovarea unei astfel de cereri sunt, conform art. 475 din Codul de procedură penală, următoarele: de lămurire a chestiunii de drept vizate să depindă soluționarea pe fond a cauzei; asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat printr-o hotărâre prealabilă sau pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii; chestiunea de drept avută în vedere să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

18. Referitor la obiectul sesizării, textul criticat prevede că acesta constă într-o problemă de drept de care depinde soluționarea fondului unei cauze penale.

19. Asupra cererilor formulate conform art. 475 din Codul de procedură penală, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție se pronunță, potrivit art. 477 alin. (1) din Codul de procedură penală, prin decizii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și sunt obligatorii pentru instanțe de la data publicării.

20. Cu privire la titularii dreptului de sesizare, potrivit textului criticat, aceștia sunt completele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor, investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță. Prin urmare, judecătorii nu pot sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unor hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. De asemenea, nu pot formula astfel de sesizări tribunalele, curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu ocazia soluționării unor cauze în primă instanță.

21. Curtea reține, însă, că criticile formulate în prezenta cauză nu vizează sfera constituționalității legii și că reglementarea criticată reprezintă opțiunea legiuitorului, conform politicii sale penale, adoptată potrivit atribuțiilor constituționale prevăzute la art. 61 din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea. Acesta este și sensul prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, conform cărora *„competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*.

22. Referitor la pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, Curtea reține că acesta conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în apărarea sa fapte sau împrejurări. Acest drept presupune participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă, invocarea excepțiilor prevăzute de legea procesual penală, exercitarea oricăror altor drepturi procesual penale și posibilitatea de a beneficia de serviciile unui apărător (a se vedea Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, paragraful 33).

23. În acest context, Curtea constată că, potrivit art. 408 alin. (1) din Codul de procedură penală, împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță, poate fi formulat apel, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel. Iar, conform art. 417 din Codul de procedură penală, apelul reprezintă o cale ordinară de atac integral devolutivă, instanța fiind obligată, conform alin. (2) al articolului anterior menționat, ca, în limitele prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, limite date de persoana care a declarat apelul, de persoana la care se referă declarația de apel și de calitatea pe care apelantul o are în proces, ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.

24. Așa fiind, nimic nu împiedică oricare dintre persoanele prevăzute la art. 409 alin. (1) din Codul de procedură penală să solicite instanței de apel sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, atunci când apreciază că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia este necesar ca instanța supremă să se pronunțe înaintea soluționării definitive a cauzei. Prin urmare, procedura soluționării căii de atac a apelului oferă dreptul de a solicita instanței de apel sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 475 din Codul de procedură penală, fapt ce constituie o garanție procesuală a dreptului la apărare. În consecință, nu poate fi reținută încălcarea prin art. 475 din Codul de procedură penală a prevederilor art. 24 din Constituție.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Ficior în Dosarul nr. 5.202/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 10 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 271

din 10 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Di Mercurio Antonio în Dosarul nr. 1.466/30/2015 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.136 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, acesta putând face obiectul unor restrângeri, în condiții prevăzute de lege. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 48 din 16 februarie 2016, prin care excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală a fost respinsă ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 iunie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 1.466/30/2015, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Di Mercurio Antonio, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de acordare a unor despăgubiri pentru executarea unei măsuri preventive privative de libertate nelegale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul criticat încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și prevederile art. 5 paragraful 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată că acestea din urmă condiționează acordarea de despăgubiri doar de existența unei arestări nelegale, nu și de existența unei hotărâri judecătorești prin care să se constate necesitatea nelegalității reținerii sau arestării. Se arată că cerința criticată este absurdă, întrucât, în situația în care instanța investită cu soluționarea fondului pronunță achitarea sau încetarea procesului penal, aceasta nu este obligată să se pronunțe, în cuprinsul hotărârii, asupra unei măsuri preventive care nu mai este în curs de executare. Se susține că, din economia dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură penală, rezultă că instanța este obligată să se pronunțe asupra măsurilor preventive care nu mai sunt în curs de executare doar în situația în care dispune condamnarea. Se mai arată că nu există o rațiune care să justifice condiția analizată, care apare drept o condiție suplimentară, prin raportare la rigorile dreptului comun în materia răspunderii delictuale a celui vinovat și a reparării prejudiciului. În consecință, se apreciază că cercetarea condiției nelegalității măsurii preventive trebuie lăsată la latitudinea instanței investite cu soluționarea cererii de despăgubire.

6. **Tribunalul Timiș — Secția I civilă** apreciază că petentul este nemulțumit, în realitate, de modul în care au fost interpretate și aplicate, în prezenta cauză, dispozițiile legale criticate, aspect ce reprezintă atribuția exclusivă a instanțelor de judecată. Se face trimitere în acest sens la jurisprudența Curții Constituționale. Se arată, pe de altă parte, că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, putând fi supus de către

legiuitor unor restricții și că impunerea condiției constatării nelegalității măsurii preventive privative de libertate prin hotărâre judecătorească nu este de natură a contraveni acestui drept.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că prevederile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt similare dispozițiilor art. 504 din Codul de procedură penală din 1968, care au fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare. Se arată că, în acest sens, instanța de contencios constituțional a pronunțat Decizia nr. 417 din 14 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.044 din 11 noiembrie 2004, prin care a respins excepția de neconstituționalitate invocată, decizie aplicabilă *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care, în cazul privării nelegale de libertate, se consideră că dreptul la repararea pagubei se acordă numai în situațiile expres și limitativ specificate de lege. În acest sens, arată că dispozițiile criticate trebuie să fie subordonate principiului constituțional al responsabilității statului față de persoanele care au suferit din cauza unei erori judiciare, consacrat de art. 52 alin. (3) teza întâi, potrivit căruia „*Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare*”. Observă că acest principiu este în concordanță cu art. 5 paragraful 5 din Convenție și, totodată, face referire la Decizia nr. 45 din 10 martie 1998, în care, urmare a controlului de constituționalitate al dispozițiilor art. 504 alin. (1) din Codul de procedură penală din 1968 — potrivit cărora dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite pentru erori judiciare, era condiționat doar în situațiile în care fapta nu exista sau nu a fost săvârșită de cel condamnat — Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a statuat că normele procesuale penale menționate sunt constituționale numai în măsura în care nu limitează, la ipotezele prevăzute în text, cazurile în care statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Privarea nelegală de libertate trebuie să fie stabilită, după caz, prin ordonanță a procurorului, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți sau a judecătorului de cameră preliminară, precum și prin încheierea definitivă sau hotărârea definitivă a instanței de judecată investite cu judecarea cauzei.*”

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) cu privire la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil și dispozițiilor art. 5

paragraful 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la libertate și la siguranță.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, prin Decizia nr. 48 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 5 mai 2016, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată.

15. Prin decizia anterior referită, instanța de contencios constituțional a reținut că, potrivit art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, legiuitorul a condiționat repararea pagubei în cazul privării nelegale de libertate de stabilirea acesteia prin ordonanță a procurorului, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți sau a judecătorului de cameră preliminară, precum și prin încheierea definitivă sau hotărârea definitivă a instanței de judecată investită cu judecarea cauzei, după caz. Această condiționare dă naștere, în sarcina organelor judiciare anterior referite, unei obligații de a se pronunța prin încheieri definitive, conform textului criticat, cu privire la caracterul nelegal al măsurilor preventive privative de libertate dispuse pe parcursul procesului penal, inclusiv în etapele anterioare celei în care se pronunță hotărârea definitivă și care au făcut obiectul controlului pe calea contestației, sau care ar fi putut fi contestate, conform prevederilor art. 204—206 din Codul de procedură penală. De asemenea, aceasta presupune obligația instanței de judecată care se pronunță prin hotărâre definitivă asupra cauzei de a stabili caracterul nelegal al măsurilor preventive privative de libertate.

16. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt similare prevederilor art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968, care au fost supuse controlului de constituționalitate prin Decizia nr. 417 din 14 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.044 din 11 noiembrie 2004, Decizia nr. 221 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 17 iunie 2005, și Decizia nr. 78 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2008, prin care s-a constatat că textul de lege criticat este o concretizare a principiului constituțional prevăzut de art. 52 alin. (3) din Constituție, conform căruia „*Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii [...]*” și, pe cale de consecință, realizarea dreptului la repararea de către stat a pagubei cauzate prin erorile judiciare are loc în condițiile legii. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că prevederile art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968 nu numai că nu îngăduiesc accesul liber la justiție, ci instituie tocmai normele procedurale necesare exercitării acestui drept, fiind în deplină concordanță și cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), în temeiul cărora procedura de judecată este prevăzută numai prin lege. De asemenea, Curtea a statuat în aceeași decizie că reglementarea expresă a actelor procedurale prin care se constată încălcarea libertății individuale nu este de natură a limita accesul liber la justiție al acelor persoane care nu se regăsesc în unul din cazurile enumerate în art. 504 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968, acestea având posibilitatea de a-și valorifica dreptul în justiție pe alte căi legale, dar în condițiile legii și urmând procedura prevăzută de lege.

17. Curtea a mai constatat că atribuirea de către legiuitor a competenței de a se pronunța asupra legalității măsurilor preventive privative de libertate organelor judiciare care se pronunță în ultimă instanță în cauzele penale, a fost realizată în exercitarea competenței sale constituționale prevăzută la art. 61 alin. (1) din Constituție. Totodată, Curtea a reținut că stabilirea,

prin dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, a condiției de admisibilitate pentru obținerea despăgubirilor în fața instanței civile, criticate de autor, este în acord cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, conform cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

18. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 5 paragraful 5 din Convenție, orice persoană, victimă a unei arestări sau dețineri în condiții contrare dispozițiilor aceluiași art. 5, are dreptul la reparații, paragraful 5 al art. 5 din Convenție fiind imediat următor celui care prevede că orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau detenție are dreptul să introducă recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității detenției sale și să dispună eliberarea sa dacă detenția este ilegală.

19. S-a arătat că, în aplicarea normelor europene anterior referite, prin Hotărârea din 12 decembrie 2002, pronunțată în cauza *N. C. împotriva Italiei*, paragraful 49, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dispozițiile art. 5 paragraful 5 din Convenție sunt aplicabile în cazul unei privări de libertate în condiții contrare prevederilor paragrafului 1 al acestui articol. S-a arătat, de asemenea, că dreptul la reparații prevăzut la paragraful 5 al art. 5 din Convenție presupune ca **încălcarea dispozițiilor unuia dintre celelalte paragrafe să fie stabilită, fie de către o instanță națională, fie de către o instituție prevăzută prin Convenție.** Prin aceeași hotărâre, paragraful 52, se arată că dreptul la reparații, garantat prin art. 5 paragraful 5 din Convenție, trebuie asigurat, în mod efectiv, **cu un suficient grad de certitudine.** De asemenea, prin Hotărârea din 27 septembrie 1990, pronunțată în Cauza *Wassink împotriva Olandei*, paragraful 37, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că **statelor contractante nu le este interzisă condiționarea acordării unei indemnizații de dovada ce trebuie făcută de către cel interesat care a suferit un prejudiciu** rezultat din această încălcare, întrucât, în domeniul art. 5 paragraful 5 calitatea de victimă este de conceput chiar în absența unui prejudiciu, dar nu există obligația de reparare, fără să existe prejudiciu material sau moral ce are a fi reparat. În acest sens, dispozițiile art. 5 din Convenție condiționează acest drept la reparație de **necesitatea stabilirii unei detenții ilegale**, din perspectiva dispozițiilor art. 5 paragrafele 1—4, care consacră detenția legitimă. Astfel, în Hotărârea din 3 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Pantea împotriva României*, paragraful 301 și dispozitivul hotărârii, pct. 3—6, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat atât încălcarea art. 5 paragraful 1 (arestarea fără existența unor

rațiuni plauzibile că s-ar sustrage urmării penale, după comiterea unei infracțiuni) și, deopotrivă, încălcarea dispozițiilor art. 5 paragraful 3 (deținerea a fost ordonată de o persoană care nu avea calitatea de „magistrat”, în sensul Convenției, și că persoana nu a fost condusă „de îndată” în fața unui asemenea magistrat), precum și încălcarea art. 5 paragraful 4 (deoarece tribunalul nu a statuat într-un termen scurt cu privire la legalitatea deținerii sale), dar și a art. 5 paragraful 5 (pentru a nu fi obținut reparație pentru detenție ilegală în dreptul intern), suma acordată petentului cu titlu de despăgubiri fiind una *globală*, însă cu temeuri juridice diferite, dar care se integrează dispozițiilor art. 5 din Convenție și susțin protejarea dreptului la libertate și siguranță ca drept fundamental al omului.

20. Având în vedere, pe de o parte, condiționarea acordării reparațiilor garantate prin art. 5 paragraful 5 din Convenție de constatarea, de către o instanță națională, a încălcării dispozițiilor art. 5 paragrafele 2—4 din Convenție, iar, pe de altă parte, cerința de asigurare efectivă cu un suficient grad de certitudine la nivel național a dreptului la reparații astfel garantat, Curtea a constatat că obligația organelor judiciare, prevăzute la art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, de a se pronunța, prin hotărârile definitive pe care le pronunță, cu privire la legalitatea măsurilor preventive privative de libertate dispuse pe parcursul procesului penal este în acord cu standardul de protecție prevăzut la art. 5 din Convenție. În acest sens, Curtea a constatat că dreptul la reparare a pagubei în cazul privării nelegale de libertate, prevăzut la art. 539 din Codul de procedură penală, constituie o preluare, prin normele procesual penale naționale, a dispozițiilor art. 5 paragraful 5 din Convenție. De asemenea, Curtea a reținut că standardul de protecție prevăzut prin art. 5 paragraful 5 din Convenție este unul minim, statele membre fiind îndreptățite să ofere, prin legislația internă, o protecție juridică sporită libertății individuale, prin reglementarea dreptului la reparații și în alte situații decât cele expres rezultate din norma de la art. 5 paragraful 5 din Convenție.

21. Curtea a reținut, însă, că modalitatea în care organele judiciare enumerate în cuprinsul dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală își îndeplinesc această obligație nu constituie o problemă de constituționalitate a textului criticat, ci reprezintă un aspect ce vizează interpretarea și aplicarea legii.

22. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei anterior citate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Di Mercurio Antonio în Dosarul nr. 1.466/30/2015 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 10 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Deciziei președintelui Agenției pentru Agenda Digitală a României nr. 114/2016 privind stabilirea tarifelor de utilizare a Sistemului Electronic de Achiziții Publice (SEAP), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 29 iunie 2016, se fac următoarele rectificări:

— la art. 4, în loc de: „... posibilitatea de a participa, în mod gratuit, o singură procedură de atribuire ...” se va citi: „... posibilitatea de a participa, în mod gratuit, la o singură procedură de atribuire ...”;

— la art. 11, în loc de: „... de la debitarea contului AADR cu sumele aferente plăților ...” se va citi: „... de la creditarea contului AADR cu sumele aferente plăților ...”.

★

La Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2015, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Național Liberal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 3 mai 2016, se fac următoarele rectificări:

— la pct. 1. Venituri realizate în perioada februarie—decembrie 2015, la cotizații totale, în loc de: „5.993.136,22 lei” se va citi: „6.018.773,05 lei”;

— la pct. 1. Venituri realizate în perioada februarie—decembrie 2015, la donații totale, în loc de: „1.299.001,49 lei” se va citi: „1.678.412,24 lei”;

— la pct. 1. Venituri realizate în perioada februarie—decembrie 2015, la venituri din alte surse, în loc de: „359.995,26 lei” se va citi: „363.062,67 lei”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 937789